

Beste broeders en zusters,

Wat een kansen de komende dagen en zondagen om elkaar en God te ontmoeten! Het hoeft ons niet aan zegen, kracht, troost te ontbreken.

A.s. zondag mogen we ons zichtbaar verbonden weten met duizenden gelovigen in Dokkum en in onze regio. De zo bekende christelijke band Sela is dan in ons midden tijdens de Admiraliteitsdienst. Miljoenen harten heeft de band al weten te raken. God raakt mensenharten Zelf, maar gebruikt daarvoor wel Zijn kinderen op aarde. Dat kunnen wijzelf trouwens ook zijn! Wie wil, wordt aangenomen in het leger des heils. Enige voorwaarde is: geloof.

Het verlangen naar vrede, kracht, troost kan groot zijn. Soms lijkt het ons aan die kracht en zegen te ontbreken. Blijf dan geloven, en weet zeker dat in de toekomst de zorgen verdreven zullen worden door de zegen. Wij hopen dat God ons niet alleen zal laten

Benader het ook eens andersom! Dat hopen we een zondag later trouwens ook te doen. Op zondag 15 september vieren wij in zowel de St. Catharinakerk als in De Herberg het Heilig Avondmaal. Laat ik God daar alleen? Of groeit het verlangen in mij om Hem te ontmoeten zoals Hij Zichzelf aan mij wil geven?

Ik kan Gods zegen ontvangen, als ik daar ben waar Zijn zegen neerdaalt.

Ik kan Gods genade ervaren, als ik Golgotha beklim en neerkniel bij het Kruis.

Ik kan Gods troost proeven, als ik Brood en Wijn overweeg en ook ontvang.

Ik kan God vinden, als ik mij toewend tot Hem Die mij wenkt.

Ik kan Gods vrede voelen, als ik mij gekoesterd weet aan Zijn Hart.

Geloven begint bij een verlangen. Verlangen leidt mij dichter en dichter tot Hem Die mij gaandeweg al zegent en zo groeit mijn geloof. Is mijn hart een thuis voor Hem Die in mij Zijn woning zoekt? Ik in Hem en Hij in mij, lezen wij in het Evangelie en Nieuwe Testament. Sela alleen laten zingen op het water, of Brood en Wijn onaangeraakt in de kerk laten passeren, zijn keuzes die gemaakt kunnen worden, maar die wel grote gevolgen hebben. Dan zal troost, vrede, kracht elders ontvangen moeten worden, maar bij wie of waar zou dat moeten zijn?

Deze Avondmaalsbrief wordt een week eerder uitgereikt dan gebruikelijk. Ter overweging en voorbereiding. Moge het bijdragen aan een omvorming in ons denken, dat wij Hem leren toelaten in ons om Hem ook in ons Zijn werk te laten doen. Ons minder afvragen waarom wij Hem niet ervaren en waarom deze dingen in ons leven gebeuren, maar Hem leren danken en eren, zelfs nog in de nacht van Golgotha, in de storm op zee, en in ons eigen lijden, en Hem ontvangen zoals Hij Zich in deze uren en dagen schenken wil. Het zal voldoende blijken te zijn. Want God geeft en geeft ook altijd genoeg.

Beleef de zondag zoals God ons die wil geven. Als een dag om Hem te ontmoeten. Niet alleen dat uur, maar een hele dag. Opdat dit uur in ons tot ontwikkeling mag komen door de dag die er op volgt. God heeft bedacht dat wij een dag nodig zouden hebben om de dienst aan Hem in de tabernakel of kerk werkelijk tot zegen te kunnen laten zijn in ons en op aarde. Ontvang dan ook de rustdag als dag waarop Gods Woord en liefde in ons woning wil maken. God wil ons vandaag bezoeken. Gastvrij voor Hem! Dat is niet een offer, want Hij zal u zoveel schenken dat u zich verwonderen zult en nooit meer een zondag met Hem zult willen missen. Is ook uw verlangen al gegroeid? Bereid uw hart en woning voor Hem Die u zoekt!

Een gezegende voorbereiding en Avondmaalsviering! In verbondenheid,

Ds. Herman F. de Vries